

Základní církevní
škola sester
voršilek
v Olomouci

Zpravodaj
leden - únor 2001

Modlitba, rodiče a děti

Rodiče jsou pro děti vždycky vzorem, ať už v dobrém nebo ve zlém. Říká se, že jablko nepadne daleko od stromu. Žádné dítě si nemůže své rodiče vybrat. Musíme je přijmout takové, jací jsou. Každý má být vděčný za své rodiče.

(opsáno z vývěsky na Svaté Hoře)

Líbí se mi, že se v naší škole vytvořilo společenství modlících se rodičů. Je to od nich pěkné, protože víme, že se za nás někdo přimlouvá u Boha Otce, ale to neznamena, že se už nemusíme modlit. Ba naopak, tito rodiče nám jdou příkladem a my bychom je měli následovat.

(za žáky: Petra Šišková)

Sestry voršilky přidávají:

Co po každém z nás zůstane?

To, co tiše rozséváme a dáváme zadarmo – naše radost a dobrota. A u maminek našich dětí? Přibývá ještě modlitba za všechny děti naší školy. Maminky se scházejí jednou za 14 dní na faře u sv. Mořice. Modlí se společně růženec, přečtou si pár povzbuzujících slov a spontánně se modlí přimluvy. Přimluvy vycházejí nejen ze srdcí maminek, ale i našich záčků. Malá kasička ve školní kapli tají v sobě lístečky s prosbami dětí, které maminky předkládají Pánu. „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich,“ – říká Pán Ježíš.

Děkujeme našim maminkám za jejich, zvláště v dnešní době, tak důležitou iniciativu a přejeme jim, aby děti jednou s láskou a vděčností vzpomínaly na modlitby svých maminek, které jistě nevyjdou nadarmo.

Děkujeme paní Pavle Svobodové, že založila společenství modlících se rodičů. A také všem těm, o kterých nevíme.

redakce

Plán na měsíc únor 2001

13. 2.	8.30 DH Umělecké památky 7. třída
	10.30 Sluňákov „O špinavé kopce“ 2. třída
14. 2.	15.00 školní kolo recitace -org. Alenka Vrzalová
15. 2.	10.00 Pythagoriáda - 3-4 hodina org. M. Nešpor
17.-24. 2.	Lyžařský kurz Grůň
21. 2.	14.00 M. Nešpor – Tvořivé psaní v literární výchově
26. 2.	Zlín-metodické setkání učitelů Čj, Aj
27. 2.	Masopust
28. 2.	Popeleční středa

Jarmark

Stejně jako v loňském roce proběhl na naší škole i letos vánoční jarmark. Byl vlastně zahájen už o pár dní dříve mohutnými přípravami.

Celá škola, žáci i učitelé, se zapojila do stavby stánků, výroby zboží, výzdoby i do kulturního programu, který byl opět na velmi vysoké úrovni. Hned jak byl náš školní dvůr dostatečně zaplněn příbuznými a přáteli školy, vstoupila na scénu pětice zimních tanečnic v doprovodu elegána pana Martina Látala. Úvodní písní z Manéže Bolka Polívky naladili celé publikum na tu správnou notu. Dobré nálady začali hojně využívat promrzlí prodavači u našich stánků. Ti nabízeli skoro všechno, od přáníček až po keramiku.

Dále jste mohli vidět lidové řemeslníky, kteří ochotně předváděli svoje umění. Od řezbáře a kováře chybělo už jen pár schůdků do jídelny, kde se nabízel skvělý „srnčí“ guláš a teplý čaj, který nás všechny (včetně žurnalistů) popohnal k další činnosti. Hned po gulášku bylo na řadě zakoupení štěstíčka, vyfočení se u moderně oděné dvojice a konečně tombola. Kdo neměl štěstí v prvním kole, mohl ho zkusit v tom druhém, i když ceny byly někdy dost zajímavé.

Mohli jste třeba schytat výchovný pohavek, který si nakonec odnesl nejaktivnější hráč - náš pan učitel Martin Nešpor.

Drtivá většina žáků se tvářila vesele. Kdoví proč. Před odchodem jste určitě nemohli zapomenout koupit si čerstvé číslo časopisu Veselme se s Veselíkem, které ještě schlo v ruce. To se nám všem v zimním večeru celkem hodilo.

No a to je všechno. Snad se zase za rok na našem dvoře sejdem. Už se těším a doufám, že vy taky.

Katka Dostálová

KORUNA

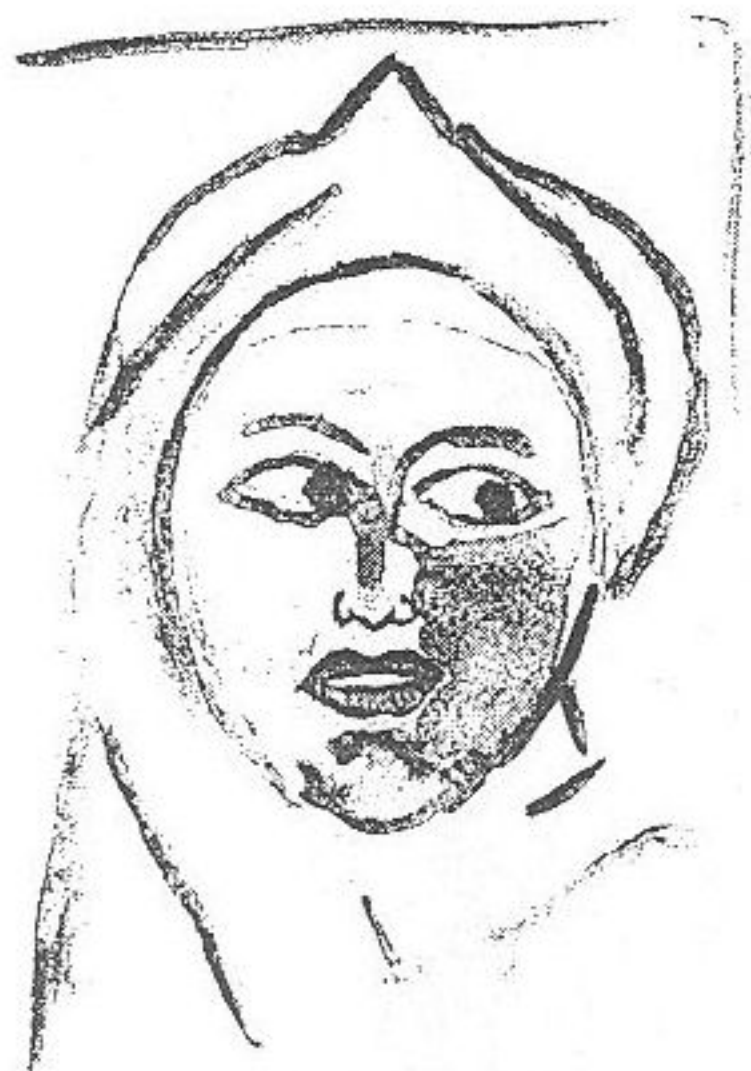
Koruna je vzácná věc.
Koupí za ni jehlu švec,
látku na ni koupí krejčí,
dědeček zas berličku
a babička nit, aby mohla šaty šít.

PROČ

Proč je na zemi ta hlína,
proč ten voják bránu hlídá.
Proč je ta věž veliká
a ta myška malinká,
Protože je krásný svět
a my na něm jako květ.

JARO

Slunce více svítí,
rozkvétá nám jarní kvítí.
Motýlci se v trávě honí.
Berušky jsou na jabloni.
Voní celý svět,
jaro je samý květ!

Martina Borková VI - malba

Výlet do Sobotína

Od 19. 1. do 21. 1. 2001 se pořádal výlet na faru v Sobotíně, který leží kousek od Petrova nad Desnou a větší kus od Šumperka. Sraz byl v pátek kolem 15. hodiny u školy, a pro ty, kterým se ke škole nechtělo chodit, až na nádraží.

Jelo se vlakem, kde byla rezervována čtyři kupé. Podrobně jsme se seznámili. A už tam začal tvrdý režim, který znamenal tělesné tresty, jako dřepy a kliky, za neslušné výrazy. K večeru jsme dorazili na faru v Sobotíně. Děti byly rozděleny do skupin a pokojů. Hned po večeri se šlo spát.

Ráno byla rozevička. Snídani stejně jako jiná jídla připravovaly Katka D. a Petra Š, kterým pomáhala paní Radostová. Byl jsem vedoucí 2. skupiny. Dopoledne byly soutěže, ve kterých moje skupina vyhrála (snědli jsme 2 balíčky bonbónů). Odpoledne jsme se spolu s Lukášem R. a Ondrou T. vydali chystat hru „Za stopami Dědy Praděda.“

Cesta vedla přes stráně, kopce, potoky a bažiny. V polovině cesty se odpojil Ondra a šel pomáhat ostatním a taky měl proč. Museli jít po hrubě zoraném poli, v mrazu a zimě, museli přeskočit potok, jít přes zdánlivě pevnou půdu, o které vzápětí zjistili, že to je jen nafoukané listí, a pak „jít“ strmě do kopce. Já a Lukáš jsme šli k lomu, kde jsme nachystali fáborky a lezli po ská-

le. Za necelou hodinu čekání se přiřítili soutěžící, kteří jako poslední úkol zpívali. Dále sešli dolů a hledali poklad. Ale ouha, nebyl vzdálen deset, ale třicet kroků! Ten poklad jsem byl já a Lukáš! Vše se záhy vysvětlilo. (Ondra měl u sebe sáček s oříšky, které byly odměnou.) Po cestě nazpět jsme sjížděli zasněžený svah, který nás dovedl až na faru. Po večeri byl zábavný program - DO-RE-MI, potom se šlo spát. V neděli ráno (v šest hodin) byl drsný budíček. Posnídalo se a posléze byla bohoslužba slova v místním kostele. Potom se klouzalo na ledě a občerstvil nás oběd.

Linoryt – Zita Kořenková

Při zpáteční cestě na vlak byla hra (Katka, Petra a Ondra museli uklízet, a proto málem nestihli vlak.)

Chtěl bych poděkovat paní Dvořákové za zařízení pobytu a sestře Monice za obětavou přípravu.

Alois Janíček

Děkujeme rodinám našich žáků, které o Vánocích pomohly hlídat v kostele sv. Kateřiny, aby návštěvy mohly zhlédnout jesličky. Byli to:

Radostovi * Bráblíkoví * Vostruhovi * Melicherovi
Poláchovi * Martiškoví * Šnevajsovi * Schmidlovi * Bukovi

Vděčné sestry voršilky!

Linoryt – Gabriela Grohmannová

Píseň Zasněženého výletu

Jestli chcete můžete si zaspívat
s námi. Nápěv je z písničky
Čerešničky, čerešničky...

*Kdo si přeje, aby ho měl každý rád,
ať se učí na všechny se usmívat.
Dobrym slovem nic se neztratí,
co se dává druhým, zpět se navrátí.*

*Mrzoutovi a tak dál, jak řekne se,
každý raděj na sto honů vyhne se.
Ten by neměl po světě chodit,
aby nemoh lidem radost pokazit.*

*I když nezpíváme zrovna podle not,
předsevzetí děláme si pro život.
Budem zkrátka vždycky veselí,
jako ve všední den, tak i v neděli.*

*Zemřel kněz
šrta se hlásí,
že bude sloužit mši.
Říkají mu, že neumí číst.
Pomůže si
„Tak bude tichá.“*

Zápis do první třídy

Anketa: Proč jste si vybrali zrovna naši školu?

Protože je tady křesťanská výchova a výuka. * Protože jsem taky chodila na církevní školu. * Už sem chodí moje starší dcera a jsem spokojená.

– Takto mi odpověděli rodiče.

A co naši budoucí prvňáci?

Co se ti tady nejvíc líbí?

Jan Velčovský: akvárium a zvířátka.

Klárka Ferencová: zvířátka (rybičky, ptáčkové).

Tereza Baláňová: rybičky a zvířátka.

Jak to vlastně probíhalo?

Při příchodu se rodič napsal na listinu, posadil se i se svou ratolestí na chodbu a společně čekali, co se bude dít dál. Zanedlouho se otevřely dveře a z nich vykoukla usměvavá paní učitelka, která pozvala malého předškoláka do čtvrté třídy, kde zkoušel namalovat svoji maminku svou nejoblíbenější barvou; také se pokoušel nakreslit geometrické útvary a opisoval pár písmenek. Jakmile splnil tyto úkoly, rozloučil se s paní učitelkou a šel do 1. třídy. Tam následoval rozhovor – test komunikačních dovedností, básnička, písnička, pohádka.

Poznávání: písmen, číslic, geometrických tvarů. Paní učitelka zjistila, zda není logopedická porucha řeči. A rodič ukázal rodný a křestní list dítěte.

Nakonec si předškolák vybral nějakou dobrotu a mohl jít domů.

Rodičům a dětem pomáhaly a příjemnou atmosféru vytvářely paní učitelky: *Vrzalová, Novotná, Sedláčková, Jančíková* a sestry voršilky: *Loreta a Andrea*

Petra Šišková

Ukončení Jubilejního roku

Dne 6.1. 2001 v Dómě sv. Václava proběhlo slavnostní ukončení Jubilejního roku 2000. Mši svatou sloužil arcibiskup Jan Graubner. Na pocity, dojmy a zážitky jsem se ptala *Judity Morongové*.

1. Jak to probíhalo?

Začalo to průvodem, který tvořili skauti nesoucí korouhve, pak následovala mše svatá a nakonec byl průvod na Arcibiskupské náměstí.

2. Co se ti tam nejvíc líbilo?

Líbilo se mi svěcení kříže, které proběhlo na Arcibiskupském náměstí.

3. Jaký máš z toho pocit?

Dobry, ale bylo mi líto těch aut, které čekaly, až celý průvod projde.

Petra Šišková

Slavnost sv. Anděly

Na otázky odpovídala paní učitelka Sedláčková.

1. Jak probíhala slavnost sv. Anděly?

Bez problému.

2. Líbila se vám?

Líbila, ale byla trochu zima.

3. Jak jste se cítila?

Velmi dobře a myslím si, že přítomnost otce arcibiskupa a otce Jakuba a ostatních tu sváteční chvíli pozvedla.

Lukáš Radosta

Den otevřených dveří

Na naší škole dne 17.1.2001 se uskutečnil Den otevřených dveří. Na otázky mi odpověděl pan učitel Martin Nešpor.

1. Jak jste se cítil, když jste učil a dveře třídy byly otevřené?

Foukalo mi na kolena, dívkám vlály vlasy a Alžběta Gottwaldová kvůli nim nemohla ani psát.

2. Zpozoroval jste na žácích nervozitu?

Pozoroval jsem, že žáci pozorují dveře, a nepozorují mě, a už vůbec nedávají pozor!

3. Změnil byste průběh dne otevřených dveří? Jak?

Ano.

- Uvítání před školou – zajistily by mažoretky z 9. třídy.
- Ve vestibulu – špalír nejurostlejších svalovců v tygřích oděvech.
- Bufet – s NEALKO nápoji.
- Malinko bych si rodiče veřejně vyzkoušel (klidně u tabule nebo písemně), aby viděli, jak těžké to mají jejich nebohá děťátka ve škole.

Petra Šišková

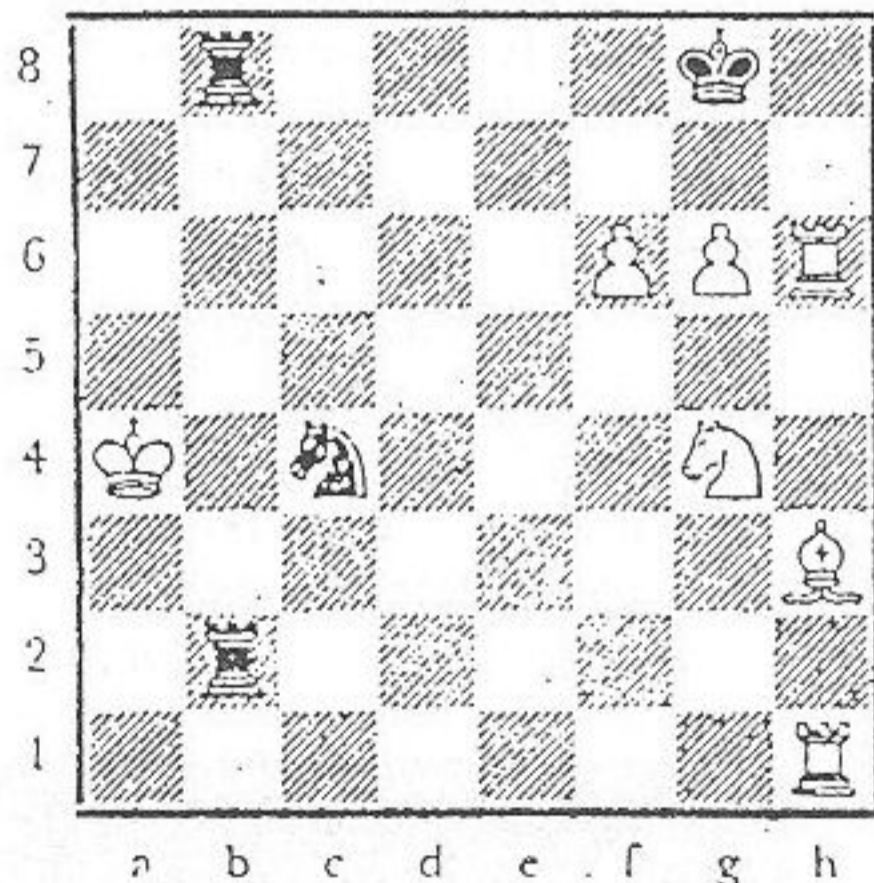

Dilaramin Mat

Kdysi dávno žil v perské říši bohatý sultán, který byl vášnivým šachistou. Jednou však narazil na soupeře, se kterým prohrál všechnu majetek. Ze zoufalství se rozhodl, že do poslední partie vsadí to jediné, co mu zbylo – svou ženu. Sultán hrál bílými a partie byla dlouho vyrovnaná, až dospěla k pozici, kterou vidíte na obrázku. V ten okamžik sultána polilo horko, začal se potit a přestával doufat ve vítězství. V tom se k němu sklonila manželka, která celou partii pozorovala, a pošeptala mu doucha: „Raději obětuj věž nežli mě“. Sultán se zamyslel a skutečně dal čtvrtým tahem mat a partii vyhrál. Jméno toho sultána již nikdo nezná, ale jeho žena se jmenovala Dilaramin a dodnes se mezi šachisty o ní vypráví s úctou a uznáním.

Vyzkoušejte si, kdo z děvčat by dokázal poradit sultánovi a kdo z kluků by dokázal zachránit Dilaramin.

Řešení se dozvíte příště.

RNDr. Ladislav Šnevajs, vedoucí kroužku
(Řešení úkolu z minule: Da4+; Kxa4;
Vxa7+; Kb5; A4++)

Radostný mikrofon

1. třída

Omlouváme se všem prvňáčkům, ale jejich příspěvek se nám zatoulal.

2. třída

Nešlo zpracovat. Vot tjechnika.

3. třída

Po Vánocích jsme se všichni vrátili a povídali si, co jsme dostali, a taky co jsme prožili o vánočních prázdninách. Byli jsme na pohádce, která se jmenovala O zakleté princezně. Moc se nám představení líbilo. Vyráběli jsme okýnka se zimní přírodou. Moc se nám povedla.

4. třída

Tentokrát jsme nic nedostali.

5. třída

Po prázdninách jsme šli do školy a povídali o tom, co jsme dostali. Měli jsme i sluneční soustavu, ale spadlo nám Slunce. Teď si s ním o přestávkách hrají kluci.

6. třída

Někteří se už těší na vysvědčení. Angelika a Katka neslušně čtou cizí dopisy a učitelé s námi zažívají krušné chvíle.

7. třída

Právě se chystáme na lyžařský kurz. Místo některých úterních tělocviků si povídáme a určujeme si funkce.

9. třída

Jsme líní a nehodláme s tím nic dělat. Viz naše věta.

Šéfredaktor: Kateřina Dostálová; **Starší redakce:** Petra Šišková, Lucie Tomečková, Tomáš Daniel, Pavel Janíček, Lukáš Radosta, Alois Janíček; **Mladší redakce:** Terežka Dvořáková, Lucie Jarešová, Drahuška Kvapilová; **Poradce:** s. Monika Škerenčáková OSU. *Děkujeme panu učitelí Nešporovi za spolehlivou pravopisnou korekturu a dále také velmi děkujeme panu Michalu Ruskovi za zpracování tohoto zpravodaje. Ještě jednou vřelé díky!!!*

Náš pozdrav poletí Honzovi Hanákovi do Znojma.